

Statler en Waldorf

Door Nanne van Poll, secretaris CRR, 1 december 2018

Statler en Waldorf: iedereen kent ze wel, maar bijna niemand weet hoe ze heten. De twee oude mopperkonten uit The Muppetshow. Vanuit een luxe positie, letterlijk hoog in de loge, leveren de heren op alles en iedereen commentaar.

Ik moest aan hen denken toen deze week weer een VVD'er, Dennis Wiersma in dit geval, weer een proefballonnetje lanceerde. De werkzoekende uitkeringsgerechtigden moesten het weer ontgelden – *what else is new?* Nu specifiek de 45+'ers. Omdat werkgevers oudere werkzoekenden gewoon niet selecteren en aannemen, 'gewoon' vanwege de leeftijd, moeten 45+'ers dan maar genoeg nemen met een *doorstartbaan*. Een baan van maximaal drie jaar en slechter betaald dan een ander met hetzelfde werk, maar zonder het predicaat oudere met doorstartbaan. Zo zou je tenminste aan het werk blijven en willen werkgevers je nog aannemen als je te oud in hun ogen bent. Omdat werkgevers discrimineren, moet ik bloeden?

Opmerkelijk dat altijd de 'schuld van het niet-hebben van een betaalde baan' bij de werkzoekende uitkeringsgerechtigden wordt gelegd. Waarom niet de werkgevers, de recruiters financieel straffen voor het niet aannemen van opgeleid en ervaren personeel? Een ander lumineus idee is dat de werkloze zijn WW-uitkering, althans een deel daarvan, moet gaan gebruiken om te investeren in her- en bijscholing.

Een beetje hbo- of wo-opleiding kost al gauw tienduizenden euro's en een aantal jaar, dus daarmee ben je morgen nog niet aan het werk. Nee, hèhè, dat weet ik ook wel, de VVD wil echt niet dat de werkloze een heuse, volwaardige opleiding of studie gaat volgen, maar een kortlopende praktische cursus – op de allerlaagste schoolniveaus, zodat de werkgevers goedkoop aan 'handjes' komen. Dat zeggen ze bij de VVD nogal eufemistisch, maar een goed verstaander weet intussen hoe de liberalen tikken. Alles voor het bedrijfsleven.

Het valt echt op, die heksenjacht op werklozen uitkeringsgerechtigden en armen, want de neoliberalen denken en masse en nog steeds dat werkloosheid en armoede een persoonlijke keuze is, terwijl de feiten duidelijk zijn: het is vaak het gevolg van politieke keuzen. Iets wat buiten de macht van de mensen ligt.

De Amerikaanse journalist Barbara Ehrenreich heeft afgelopen week nog de prestigieuze Erasmusprijs voor haar onderzoek naar en van mensen aan de onderkant van de arbeidsmarkt en samenleving. De Amerikaanse droom bestaat niet. En werk loont vaak niet meer. Dat bleek deze week maar al te goed toen werkende armen bij Pauw vertelden over hun beslommeringen. Voor Jeroen Pauw natuurlijk ver-van-zijn-bed, maar voor velen Nederlandse dagelijkse realiteit.

De werkzoekende is niet schuldig aan zijn situatie, maar de politiek en de afwijzende werkgever. Dus, waarom legt de VVD in het bijzonder, en rechtse partijen in het algemeen, altijd de schuld bij de werkzoekenden? Waarom moeten die weer financieel worden gestraft voor het feit dat de werkgevers hen werkzoekend laten? WAAROM? Ik wil ook een proefballonnetje – heel milieuvriendelijk – hier lanceren: iedere uitkeringsgerechtigde stuurt alle sollicitatieoverzichten naar rechtse politici, bestuurders en uitvoerders zodat men weet welke ambtenaar/recruiter/intercedent hem of haar heeft afgewezen voor een passende functie (qua opleiding en/of werkervaring) bij een overheidsorganisatie. De afwijzende wordt dan financieel gestraft door een korting op zijn of haar loon, die de afwezende als schadevergoeding krijgt voor de geleden ziels- en sociale schade. Eens kijken hoe gelukkig de afgewezenen zich zullen gaan voelen.....Je hebt in ieder geval een aantal geldzorgen minder....